

τὴν κοινωνίαν. Τί καύχημα νὰ εἴπωμέν ποτε διὰ τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν· αἱ μητέρες ἡμῶν κατέστησαν αὐτὴν τοιαύτην!

Ἄλλ' αἱ ἀνθργνώστραι μου, ἐὰν εὐτυχήσω νὰ ἔχω τοιαύτας, φοβοῦμαι μή με βαρυνθῶσι, μὴ καταστῶ εἰς αὐτὰς ὥχληρός διὰ τὴν μακρηγορίαν μου, ἀλλ' ἀρ' ἐνδὸς μὲν εἶνε τόσον εὐχάριστον νὰ διμιλῇ τις πρὸς κυρίας, ἀρ' ἐτέρου δὲ οὔδεις ἀρνεῖται τὴν ἐπιεικῆ μακροθυμίαν, ήτις ἐνίστε χαρακτηρίζει αὐτὰς, ὡς τε ἡλπισαντὶ τύχω συγγνώμης καὶ εὐμενοῦς κρίσιως, ἀνταμοιθῆς ἴκανῆς τοῦ κόπου μου.

Τῇ 9)21 Ιουνίου 1878.

I. A. ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗΣ.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ.

Η ΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΙΠΠΩΝ ΕΝ ΚΑΙΡΩ ΠΟΛΕΜΟΥ.

Οἱ Ρῶσσοι, οἵτινες ἔκ τινων γρόνων καθιέρωσαν εἰς τοὺς επρατούς των δλας τὰς Γερμανικὰς στρατιωτικὰς μεθόδους, παρέλαβον καὶ τὴν τῆς διατροφῆς τῶν ἵππων ἐν καιρῷ πολέμου.

Κατὰ μίμησιν λοιπὸν τῶν Πρώσων κατασκεύασαν τρία μεγάλα βιομηχανικὰ καταστήματα πρὸς κατασκευὴν τῆς τροφῆς ταύτης, ἢν δυνάμεθα νὰ δημιουργεῖν γαλλιστὲ conserve. Τὸ κυριώτερον τούτων εἶναι τὸ τῆς Πετρουπόλεως. Ἐν αὐτῷ ὑπάρχουσιν πέντε κλίβανοι: τοῦ Βιενναίου συστήματος, διαρκοῦς θερμότητος, διὰ τῶν δύοιων δύναται τις νὰ ἐψήσῃ εἰς 21 ὥρας 1000 πούτια (12, 776 εκαδεῖς) τοιαύτης τροφῆς.

Σύγκειται δὲ ἡ τροφὴ αὕτη ως ἔξης: 30 ἔως 40 τοῖς 100 ἔξ αλεύρου βρώμης, 30 ἔως 35 τοῖς 100 ἔξ αλεύρου πίσσων (μπιζελίων) 10 ἔως 20 τοῖς 100 ἔξ αλεύρου συκάλεως, καὶ 10 ἔως 15 τοῖς 100 ἔχ λινοσπόρου. Εἰς τοῦτο τὸ μίγμα προσθέτουσι καὶ 1 1/2 τοῖς 100 ἄλας.